

Upravljanje znanjem kao faktorom promena u svetu

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 15 | Nivo: Fakultet za uslužni biznis, Sremska Kamenica

. Uvod

Savremeni uslovi poslovanja odvijaju se u društvu koje se zasniva na znanju, a ono se tretira poslednjom, najvišom fazom u njegovom razvoju. Prolazak ekonomski naprednih zemalja kroz fazu ekonomije bazirane na znanju, donelo je velike promene za savremeni svet. U takvim okolnostima govori se o tzv. menadžerskoj revoluciji i velikom uticaju intelektualnog kapitala u stvaranju vrednosti. Znanje se tretira strateškim resursom preduzeća, izvorom komparativnih prednosti i poslovne uspešnosti. Zbog toga menadžment bi trebalo da ostvaruje efikasan proces upravljanja znanjem, jer se i on u „novoj ekonomiji“ smatra determinantom održive konkurentnosti poslovnih sistema.

2. ZNANJE – OSNOVNI STRATEŠKI RESURS

Koncept održivog razvoja podrazumeva favorizovanje učenja i znanja. U tom smislu znanje je bitan faktor uspešnosti poslovanja organizacija. Povezivanje zaposlenih koji poseduju specifične veštine i znanje postaje imperativ menadžera u njihovom nastojanju da obezbede održivu konkurenčnu prednost. Takođe, treba istaći da je vreme za donošenje odluka sve kraće. Brzina reakcije organizacije na turbulentnost okruženja i njegove promene je ključni faktor njegove konkurenčnosti, opstanka i razvoja. Postoji potreba da se u sadašnjosti donese odluka koja će imati posledice u daljoj budućnosti. Donošenjem odluka sa ekonomskim aktivnostima treba sagledati njihov uticaj u budućnosti na okruženje. Relacije između zaposlenih postaju mnogo kompleksnije. Novi tip poslovnih relacija između preduzeća zahteva razvoj veština koje ističu nezavisnost, komunikativnost i sposobnost da se izgrade i održe jake relacije između zaposlenih. Informaciona i komunikaciona tehnologija postaje imperativ i ona je ugrađena u veliki broj međuljudskih interakcija i poslovnih transakcija. Ljudi su postali tehnološki zavisni više nego ranije.

Ključni strateški resursi organizacije nisu više prirodno bogatstvo ili kapital, već znanje. Znanje organizacije određuje njegovu ekonomsku snagu u mogućnost da razvija i ostale resurse i povećava efikasnost njihove upotrebe. Znanje čini skup činjenica, informacija i veština stečenih obrazovanjem ili iskustvom, sa ciljem teorijskog ili praktičnog razumevanja i rešavanja problema. Doprinosi razvoju pojedinca, organizacije i društva. Znanje je dinamično jer nastaje složenim socijalnim interakcijama između pojedinaca i organizacija. Ako se pravilno prilagodi okolnostima i efektivno razvije, može biti ključni faktor razvoja. Zaposleni su svesni da je znanje moć i često nisu spremni da tu moć podele sa drugima. Međutim, zbog složenosti veza između elemenata okruženja, društva i prirode, sprovođenje principa razvoja teško je postići unutar organizacije, već su neophodne češće i značajnije interakcije između organizacija. Interakcije nastale između njih predstavljaju mreže "koje obezbeđuju veći unos informacija i ideja izvan tradicionalnih poslovnih modela". Mreže znanja imaju za cilj pronalaženje potrebnog znanja i podršku kreiranju novog znanja.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com